

jon porvarillisia sanomalehtiä ja kuukausijulkaisuja, ja näistäkoittuun voisi ammennaa luokkatietoisuutta? Päävastoin, nämä ovat juuri ne aheet, joilla luokkatietoisuuteen pyrkiminen tukahdetaan. Toisin oli laita viime talvena, jolloin I. W. W:n taholta järjestettiin metsäkämpille erikoisia agitatorienkierroksia. Näiden agitatorienkierroksien toimesta järjestettiin kämpillä erikoisia agitatoritilaisuuksia, joissa myytiin sitä vähistä kirjallisuutta ja niitä sanomalehtiä, mitä sanottiin unionilla on. Näitten sanokkaita toimesta pidettiin yllä järjestelmällistä lehtien levitystyötä, tilaamalla jokaiselle kämpälle suunnilleen sama määrä lehtiä kuin oli miehien. Näitä lehtiä sitten tarjottiin jokaiselle viiden sentin kappalemaksulla. Tällaista tapaa jatketaan, kunnes jokainen tilaa lehden itsensä. Tietysti tällainen toiminta sai ankaraa vastarintaa puuttava raparoonien taholta. Renkaan jäsenet joutuivat ensiluokse järkäneen vainon alaisina pois työpaikoilta, mutta kun yksi rengas joutui pois, täytti toinen sen paikan, ja niin jatkui toiminta vielä tänäkin päivänä. Tämä on minusta näiden tehokkain tapa tehdä järjestämistä ja agitatoritilaisuuksia.

Tämä järjestämistö on suomalaisiin nähden tuottanut kiittäviä tuloksia. Se vähä mitä näillä seuduilla on suomalaisia metsätyöläisiä on melkein poikkeukselta I. W. W:n jäseniä.

Sahamyllytyössä on toisenlainen laulu: ankarat kiellet satakanaa rangastuksen uhalla järjestävi. Sahamyllytyöläiset eivät kuulu miinikään järjestöön. He saavat nauttia 8-tunnin työpäivää toisten ansiosta!

Edelläkävneestä selityksestä voi vetää sen johtopäätöksen, että Idaho puutarvarporit olivat pakotetut myöntämään 8-tunnin työpäivään, jota kehoitettiin työläisten Idahon puutarveollisuudessa myödyttäväksi työläisten vaatimukseksi osaksi voidakseen puutarveollisuutta pitää vilkkaassa käynnissä. Siinä se voima, joka pakotti puutarvarporit 8-tunnin työpäivään myöntämään.

Teollisuusunionien heikkous

Kaikkien teollisuusalalla toimivien yhdistysten pohja on epä-tietoinen, laho ja epäkäytännöllinen. Poliittisella alalla meillä on yhteinen asia ajettavamme, nim. kumota tämä järjestelmä, joka ylläpitää ja kannattaa orjuutta ja tekke meistä orjia. Teollisuusalalla meillä ei ole samoista yhteistä ajatuksia. Kun työläinen lähtee ulos työmarkkinoille myymään työvoimaansa, se ainoin mitä hänellä on millä vaihtaa leipää perheelleen, niin huomaa hän että paljon enempi työvoimaa myytävänä työmarkkinoilla, kuin siellä on työvoiman ostajia. Jokainen työläinen on siis kilpailija ja vihollinen toiselle työläiselle, niinkuin pikkuporvari on toiselle pikkuporvarille, vaikka molemmat myyvät samanlaisia tavaroita. Senpäästäkin ei työläisten keskuuteen perustettu unioni ole perustettu yhteisen hyvän tarkoituksella yksilöihin nähden. Paras mitä siitä voi sanoa, on että se on välihuonon kahden vihollisen välillä, ja myöskin kuuluu siihen sopimus että he keskittävät voimansa työntantajaa vastaan. Työläisten suuri lukumäärä, joka on heille apuna poliittisella alalla, on heidän suurin heikkoutensa teollisuusalalla, olkoonpa miten hyvä työaika tahansa, niin on mahdollista löytää työtä kaikille, ja siis ne jotka joutuvat olemaan pitkät aiat työttöminä, eivät oi-dä ensinkään siitä, että toiset tekevät työtä joka päivä ja he saavat olla jouten. Myöskin on suuri määrä työläisiä sellaisia, jotka eivät ole vielä nähneet miten turmiollista on luoda uusi sukupolvi orjia.

Mitenkä voitte vaatia luokkatietoisuutta mieheltä, jolla on iso räsynyven perhe elätettävään, kun ei mistään näy apua ja perhe on nälässä? Muistisamme on tuoreita tapahtumia siitä miten sellaisessa tapauksessa käy.

Niitä on pieniä puroja, jotka tulevat vuolaiksi virroiksi satelina aikoihin, vaan kuin kiveä aikaa taasen tulee, ja vesi olisi tarpeen, ei ole kuin kuiva sanna puron pohjassa. Niin on myöskin laita unionien niin sanottuna hyvinä aikoina, mutta kun aiat tulevat huonommiksi, niin unionit myöskin pienevät, ja samaten pienevät niiden kontrolli työläisten hyväksi. Sitä että heillä on sellainen valta työläisten yli, en halua kieltää. Unionia ei olisi olemassaakaan, jos ei niin olisi astian laita. Voi kyllä tapah-tua että rakennetaan mökki juok-

sevan sannan päälle, mutta jos halutaan rakentaa jotain oikeaa, niin siinä täytyy olla hyvä pohjapiirustus.

On kyllä mahdollista järjestää työläisiä väliaikaisesti, väliaikaisia tappeita tydyttäväksemme, eikä sillä ole muuta pohjaa kuin liekkiva sanna ja sentimentaalinen luokkakokous, joka on kaiken aikaa nälkäruoskan ja pakkolain ruoskitavana. Kaikki unionit tässä maassa ovat opportunistisia. Samoin kuin liikeroparatsioonit, koettavat ne monopoliseerata joitakin ammattialoja ja pitää niissä seivoat pal-ka. Ja siinä he ovat jonkunverran menestyneetkin. Mutta yksityisesti työläiset ovat hyötyneet siitä hyvin vähän. Unionissa tavallisesti lövää sen mielipiteen, että kapitalismi tulee aina olemaan: mitenkäs sitä tul-taisiin toimeen jollei sitä olisi. Unionit eivät ole millinkään har-kinnat sen kumoamista, ja siinä vähässä mitä he ovat voittaneet itselleen, on ollut apuna niiden poliittinen voima.

Jokainen ase mitä järjestöyt työväestö käyttää, on jossain suhteessa lakivastainaan, ja jos hallitus olisi oikein kontrolloerattu, ei sitä kärsittäisi, vaan kun siinä samalla poliittiset kalas-tavat ääniä; ne kun tietävät että järjestyneen työväestön äänillä he voivat saada virkapaikan, jota he haluavat, niin se on semmoinen nuja, joka panee poliittisten toimien hakijat olemaan totta-vuudessa järjestyneen työväestön kanssa. Koettakootpa vaan unionit jotain isompaa oikein totis-saana, niin Danburyn hatunteki-jän tapahtuma näyttää mitä tulee tapahtumaan.

Mitään unionia, joka on kapita-listilukalle vähänkään vasten-mielinen, ei kärsi päivätkään semmoisen hallitus, jonka työ-kansa on äänestänyt valtaan kapita-listin hyväksi.

Tämä väite kumoo sen niin kutsutun vallankumouksellisen unionismin; ne sallitaan olla sen vuoksi, kun kapitalistiluokka näk-kee, etteivät kaikki työläiset ha-lua yhtyä siihen, ja siinä val-lassaoleva luokka näkee hyvän keinon pitää työläiset hajallaan ja vihamielisenä toisilleen. Sillä tavalla voi myöskin heikontaa heidän voimaansa vaalijapallo-issa, jossa työläisellä on yhtä paljon sanomista kuin hänen isännäl-läänkin.

Teollisuusalalla työläinen on omaisuntun, niin kuin muuli tai hevonen. Nykyaikainen työläisel-le maksetaan palkkaa, sen sijaan että hän ennen oli kokonaan i-sännän omaisuntun, kuten nyt on hevonen. Nyt työläinen on vapaa, mutta ei senvuoksi että siitä olisi hänelle mitään hyötyä, vaan hänen herralleen on käytännöllisempi siten pitää ku-rissa työläisiä. Jos työläiset kieltä-yisivät tekemästä työstä nyky-läisissä olosuhteissa, niin heistä tulisi uudelleen orjia. Kapitalis-tinen hallitus pakottaisi sen mili-tarismin voimalla uudelleen käytäntöön. Työväenluokka, jonka tieto ja kehitys on kiinni-tetty korttipeliin, pallopeliin, nykyttäpelun ja Charlie Chap-lin-leikkeihin, on voimaton. Kapita-listiluokka tietää, että siitä voi vaatia vaikka mitä, kunhan toisinaan antaa sille jotain hal-paa hauskaa, lippujen liehuessa.

Ammattiunionit ovat menesty-neet koko hyvästä niinkuin lie-kevitykset, siksi kun ne ovat voineet monopoliseerata joitain ammatti-aloja, mutta teollisuus-unionien kehitys muuttaa hiljalleen ammatti teollisuudeksi, ja sillä tavalla ammattiunionit täytyy muuttua teollisuusunioniksi. Teollisuusunionit eivät voi monopo-liseerata mitään ammattia. Niiden voima on järjestön suuruudessa. Kapinan vaara, joka uhkaa, jos vallankumouksellinen joukko työläisiä pannaan pois työstä ja tilalle tuodaan pöyhäselkämie-piä työläisiä, pakottaa hallituk-sen varustautumaan militaristi-sesti vahvaksi. Ja sillä tavalla järjestynyt kapitaliisti yhdellä puo-lla ja järjestynyt työväestö toi-sella puolen muodostaa voimak-kaan ja enempi vaan tyrannilli-sen hallituksen.

Jos unioni haluaa olla kyllin voimakas taistelemaan näitä pie-niä jokapäiväisiä hyökkäyksiä, niin sen täytyy ottaa jäsenek-seen kaikki työläiset, katsomat-ta heidän poliittisiin mielipitei-siinsä tai uskoonsa. Kun vallan-kumouksellinen työväestö on pienellä vähemmistönä työläisten joukossa, niin siitä on seurau-s, että unionit sisältävät enemmis-tön työläisiä, jotka uneksivat ole-levansa republikana, demo-kraatteja ja mitä vielä. Semmoinen unioni ei voi olla vallan-kumouksellinen. Senpäästäkin, vaik-la unioni on kyllin voimakas taiste-lemaan väliaikaisia parannuk-sia, ei se millään tavalla voi igu-duttaa työväenluokan vapautta-mista; ainoastaan se pieni vä-

hemmistö vallankumouksellisia jäseniä unionissa voi opettaa su-nulle enemmistölle luokkakaiste-lun merkityksen. Eivätkä sem-moiset opportunistiset unionit tun-nusta olevansaakaan vallankumo-ksellisia. Vallankumouksellisis-tä kokoonpantu unioni ei voi kas-vaa joutuimmin kuin mitä val-lankumouksellinen mielipide le-viää, eikä siitä ole muuta hyötyä tai hyvää kuin että se on kilpailijana poliittiselle unionille, sosialistipuolueelle. Samojen työ-läisten toivottavasti kannattavaa molempia yhdistyksiä, joilla on sama vallankumouksellinen pää-määrä.

Ainoin tepsivä ase semmoisella unionilla on yleislakko. Jos olosu-hdeet olisivat mahdollisia jä-seistä kyllin kehittynyttä, niin voimittaisi se kontrolloerata mo-lemmilta järjestöiltä yksimielis-tä.

Kerta kaikkiaan täytyy saada selväksi, minkälainen järjestö parhaiten voi kehittää työläiset tietoisiksi. I. W. W. selittää, että yksi suuri teollisuus-unioni, sosialistit sanovat että sosialisti-puolue on paras kehittäjä. Socialist Labor Party sanoo että siinä tarvitaan molemmat, poliittinen ja taloudellinen järjes-tö.

On vaikea ymmärtää, miksi pitää ottaa se vaikein tie, mitä I. W. W. ehdottaa, ja ainoas-taan sentimentaalista syystä. Ol-la urho ja tulla marttyyriksi, kun on järjellimmäkin tie, joka on käytännöllinen ja siellä? Mut-ta se on vieläkin vaikeampi y-mmärtää miksi pitää taistelussa kahta samaan päämäärään pyr-kiä järjestöä rinnakkain kuin kuin S. L. P. tahtoo? Se väite, että tuleva sukupolvi täytyy muodostua nykyisen malliin, on epäilemättä tosi, sillä siitä pitää huolen kapitalistiluokka. Kapita-listit ovat ottaneet haltuunsa kaikki koneistot teollisuusalalla, ja opettaneet orjat niitä käyt-tämään, eikä mikään kehitys ole niin tarpeellinen kuin tämä. Se että me ymmärtämättömyydes-sämme ja tietämättömyydessemme laittame piirustuksia uudelle yhteiskunnalle nykyisen tilalle, on enempi utopiaa kuin mitä Bellamy kirjotti kirjassaan Look-ing Backwards.

Mitä muutoksia olisi tehtävä hallitusmuodon muuttamiseksi nykyisestä poliisivallasta teollisu-svallaksi, ei meillä ole tähän aikaan enempiä sen kanssa tee-temistä kuin on vanhemmilla vastasyntyneiden lapsen tulevai-suuden määrittämisessä.

Poliittisen toiminnan vastusta-jain väittelyse on aina ollut se, että jos kapitalistiluokka hä-viä vaaleissa, niin se ei tun-nustaisi häviötään, eikä heittäisi virkapaikkojaan työväenluo-kan edustajille ja että sitte on tarpeellinen olla teollisuusjärjes-tö pakottamassa. Mutta miten siitä pakottaisi se teollisuusjär-jestö, joka on poliittista toiminta-vastaan? Tämä on kokonaan epärehellinen väite. He perusta-vat sen väitteensä sen päälle, et-tä me tulemme voittamaan kan-sallisuvaaleissa niin äkisti, ettei meillä ole aikaa voittaa mitään ennen sitä valtio- ja kunnallis-vaaleissa. Ja myöskin he väittä-vät että kapitalistisella hallituk-sella on kyllin sisia kumota per-uslaki silloin kun laillisesti kun nestetyt sosialistien hallituksen pitäisi ottaa vallan käsiinsä, ja että kapitalistiluokalla olisi kyllin rohkeutta ruuskaa työväen-luokkaa takaisin orjuuteen, jonka toimenpiteen estämiseksi ei olisi parempaa asetta silloin kuin on yleislakko, joka kuitenkin on vaan matkimista oikean vallan-kumouksellisen vastustuksen rin-nalla. Se on niinkuin tyhmän ja tyytyväisen aasin vastaan tappe-leminen, kun kuitenkin täytyy antaa perään lopulta.

Enemmistö Amerikan työläisistä uskoivat perustuslaki suo-jeleä heitä. Heille täytyy todis-tuksella näyttää todeksi että he ovat siinä luulossa suuresti ereh-tyneet. Ajatellaan nyt että ka-pitalistinen hallitus kieltäisi tun-nustamasta sosialistien voittoa, niin kuin he väittävät. Enem-mistö kuitenkin pysyisi vallan-kumouksellisenä ja ensi vaaleis-sa olisi vielä paremmat tulokset. Kuinkahan kauan luulette ot-tavan ennen kuin jokainen ites-sään pitää ihmisen tässä maas-sa, jota ei lueta miljonereiluk-kaan yhtäsi vallankumoukselli-siin? Silloin olisi perustuslakiin-nen hallitus lopussa kuitenkin, ja sitten voisimme käyttää mitä keinoja hyvänsä saadaksemme vallan käsiimme. Silloin vasta olisi suoratoiminta paikallaan, eikä ennen.

Tyvtymättömyys kurjiin olo-suhteisiin ja vielä enempi ne ymmärtämättömät, tietämättö-mät, itserakkaut, surkuteltavat, alaspöytty työläiset, joita hän on koettanut kaiken voimansa avulla järjestää, on ajanut mon-

ta hyvää vallankumouksellista toveria pessiimistiksi. Siinä kun-nolla ollessaan ei hän huomaa-kaan sitä että työläisen ruumiil-lisen orjuus on syynä hänen henkiseen orjuuteensa. Siksi-pä on kehitys, ja ainoastaan kehitys, se, joka voi pelastaa työväen-luokan orjuudesta. Ja sitä so-sialistipuolue koettaa esittää ja opettaa aina. Meidän täytyy saada valoa, että näemme mitä me teemme. T. T. S.

KANSANKIRJEITÄ

WASHINGTON

TACOMA.

Provokaattorin töitä? Taloitelu lakonkirjeiden ja lakokolosten välil-lä, vai ovatko "Packing"-yhtiölliset turvautuneet heille tunnettuun ta-paan provoseerata retelöitä, kun lakokolaiset ovat käyttäneet "Iilan"-sivostä tässä pitkän aikaa kestä-neessä Ihanleikkaajain ja Ihanpakk-kaustyöläisten lakossa? T. K. 19 p. klo 8 aamulla tuli eräs Charles Nicholson pahasti pietyksiä ja sai puukonpiston rintansa sydämen al-lalle; eräs lakonkirje tekki sen. Hän oli nimeltä John Schuchart. Sanoi hänen päällään hyökätyn; hän työ-stänsä jalkapallokas, niin heidän täytyy saada ensin syödä Diamondin-sä, maksoi mitä maksoi, vaan eivät he meikäläiset ole uhkauksia kos-kaan pelänneet; ei tiedetä kuulkaas ennen pelätä ennenkuin paukahtaa. Siis, tulkaa kaikki ulkokyläläisiltä diamentilaisista vastaan. Lokareille ja farmareille annetaan vapaat kä-det, saavat taistella kummita puo-letta haluttua. Tulot tästä tilastama käytetään seuraavasti: 50 prosenttia pidetään itse pianon maksua varten, josta osasto on päättänyt laittaa; 25 prosenttia Miljoonan Dollarin vaalirahaanosta ja 25 prosenttia lämpsiin agitatorienkierroksiin.

Automobililuokasta pitäisi myös-kin laittaa sanaa. Se täällä frankli-nilaisten kuulujen mukaan raivoaa. Onhan täällä kaksi kaaraa suomal-ista, franklinilaisella ei kuulu ovi-kaan vanhaa sitä kumetta, vaan heillä onkin siihen maantieteelliset syynä. Franklin kun on niin järkästä mien-läissää, että saa "vähemmän" asti rappausta kavuta ennenkuin pääsee senverran tasalle, että automobilli pystyy pystyvä. Näholnen siellä ei puhuta paljon autoista, vaan siitä enemmän—lentokoneista.

Yksi asia vielä? Ovatko "daimeni-läiset" ja franklinilaiset nyt jo työ-veerit? Toveria ja Toveritakin kaikella voimallansa, jolleivät ole, niin koo-litetaanap ruveta löymään.—Käpylä-nä.

ABERDEEN.

Uusi tie tullaan tekemään West-portin ensi kesän ajalla. Se val-mistetaan "gravelistä" entisen lank-tuonin tilalle.

Olkaa varuillanne, ettette jää nä-kemättä "Kolmen sällin sekkelä" ni-mistä näytköskappaleista. Se esitellään maaliskuun 3 p. osaston talolla.

Toveri Warren lähti Denveriin, Calo. Hän luulee paranevansa kun on koe-kuuviempaan Imanlaan.—Oisikin kovin toivottavaa että hän parenisi siellä hänellä on valmo ja kaksi pientä lasta, jotka ovat valia hänen apu-ajan.

Osaotomme ei kannattanut Wauko-nin. Ill. osaston ehdotusta näyt-tämältojen yhdistämiseksi koko maan käsittäväksi liitoksi. Vaan osas-otomme olihin siinä käsityksessä, että koko tämä näytämältohomma on vähemmän harkittu teko. Ja em-me luule tulevan mitään koo hom-masta. Mielestämme olisi parempi, että kumpikin liitto jäisivät valtie koko järjestön kannatusta. Eivät-hän ne kumminkaan voi valmistaa näytelmiä, koska ei meillä ole sellai-sia kirjailijoita, jotka kirjottaisivat työväen näytelmiä. Ja jos olisikin, niin emmehän saa kuitenkaan niitä esittää kapitalistien järjestelmän ollessa vallassa?!

Samassa kokouksessa tehtiin toi-kenkin tärkeä päätös joka täytyy saada kirjallisuusosastomikunnan jäsen-tä tiedoksi. Tästä lähtien on jokaisen kirjallisuusosastomikunnan jäsenen tuotava takaisin myytävään olevat julkaisut kahden viikon kuluttua, etteivät ne jäisi myymättä, kuten ny-tkin joulujulkaisut—Nix.

NEVADA

TONOPAH.

S. s.-osaon viime kokouksessa oli käsiteltävänä seuraavia asioita: Cali-fornian valtiokomitealta saapunut kirjelmästä Rocklinin haalivien ly-tyntäjäliikkeen osuuttottuun unioniin kun on ollut tästä nykyä meillä pal-jon raskaita menoja.

Tutena jäsenenä yhtyi osastoon John Erkkilä.

Kahdessa kokouksessa me olemme keskustelleet siitä miljoonan dollarin vaalirahaston keräyksestä, vaan ei vielä määrjellä aikaa, milloin on sovitta tilaisuus siitä kartuttua, että kaikki olivat yksimielisiä siitä, että siihen luote joka aikoo uhraan-noon sen, minkä voi, sillä me joka-aikoa käsitämme, että meikäläin täytyy olla taistelurahasto. Näkkääs, to-verit, Yhdysvaltain sosialistipuolue on päättänyt lähettää 100 puuhaja ympärä Yhdysvaltain. Tämä tulee olemaan ehkä mahtavin hyökkäys kapitalistiluokkaa vastaan mitä tämän maan historia tuntee. Siis, kaikki mukaan; kukaan ei saa jäädä syrjään siitä olemmehan kaikki työläis-toveri-tyt ja tiedämme valistustun merki-tys. Agitatoritöitä pelkkä kapita-listit pahemmin kuin tulisia pomme-ja. Esimerkiksi sakalaiset kun saivat kiinni englantilaisia lentäjiä, tuomitsivat heitä vuosiksi vankilaan-sista syystä, että he pudottivat len-tolehtisiä jotka eivät ketään loukan-neet. Nämä vain masensivat mur-hasainintoa sensijaan kun tappavat hommit olisivat lämmenneet vertisiä vi-han katoon välille.

"Sitten" me olemme keskustanne keränneet varoja toverimme

bonadosta, kansallisuudeltaan itäval-talainen, on täällä Tacoma'ssa St. Josephin sairaalassa leikattavana. Kun hän heräsi unijomasta leik-kauksen jälkeen, halusi hän nähdä hänen korttinsa, jossa oli hänen ni-mensä ja kansallisuutensa. Hän kiit-vastui siitä, kun hänet oli merkitty itävaltalaiseksi. Sanoi ei koskaan paranevansa, jos ei häntä muueta amerikalaiseksi. Pyyntöön suostuti-tienkin.—T.T.S.

BLACK DIAMOND.

Aina vain paisu. Itävaltalaiset perustivat tänne sos-osaston 17 pñ helmikuuta; jäseniä yhtyi perusta-vassa kokouksessa 16, ja sanovat saavansa seuraavassa kokouksessa al-kan kolmeisensikymmentä lisää. He päättivät heti yhtyä omaan kiljar-järjestönsä. Tuonempana enempiä heidän toimintansa.

Itävalat oli Diamondin s. s.-osa-oston 17 pñ helmikuuta joista oli tu-voja vähän yli 500 dollarin.

Olin huvitomikunnan kokoukse-sa kunniavierana 18 pñ helmikuuta, ja siellä ne akat, ukot ja pojat toasivat sen viime kirjjeessäni main-itsemani eväskorin lafosta ja lu-pusivat sellaisen laittaa viimehen sunnuntai maaliskuussa (31 pñ maaliskuuta, 1915), ja käskivät minun ilmoittamaan "palmi"-haasteen kaikil-le Washingtonin valtion manareille, timperipokkareille ja kolppäkkäreille, että tulkaa kaikki diamentilaisista viemiään eväät kysyistä, jos uskal-te lähteä kampaalluun. Naapurin-kiyllän, Franklinin, eräs asukas Jo-kyliä sanoi että he kun talustelevat tällä jalkapallokas, niin heidän täytyy saada ensin syödä Diamondin-sä, maksoi mitä maksoi, vaan eivät he meikäläiset ole uhkauksia kos-kaan pelänneet; ei tiedetä kuulkaas ennen pelätä ennenkuin paukahtaa. Siis, tulkaa kaikki ulkokyläläisiltä diamentilaisista vastaan. Lokareille ja farmareille annetaan vapaat kä-det, saavat taistella kummita puo-letta haluttua. Tulot tästä tilastama käytetään seuraavasti: 50 prosenttia pidetään itse pianon maksua varten, josta osasto on päättänyt laittaa; 25 prosenttia Miljoonan Dollarin vaalirahaanosta ja 25 prosenttia lämpsiin agitatorienkierroksiin.

Automobililuokasta pitäisi myös-kin laittaa sanaa. Se täällä frankli-nilaisten kuulujen mukaan raivoaa. Onhan täällä kaksi kaaraa suomal-ista, franklinilaisella ei kuulu ovi-kaan vanhaa sitä kumetta, vaan heillä onkin siihen maantieteelliset syynä. Franklin kun on niin järkästä mien-läissää, että saa "vähemmän" asti rappausta kavuta ennenkuin pääsee senverran tasalle, että automobilli pystyy pystyvä. Näholnen siellä ei puhuta paljon autoista, vaan siitä enemmän—lentokoneista.

Yksi asia vielä? Ovatko "daimeni-läiset" ja franklinilaiset nyt jo työ-veerit? Toveria ja Toveritakin kaikella voimallansa, jolleivät ole, niin koo-litetaanap ruveta löymään.—Käpylä-nä.

E. Erkki Sparksin hyväksi, koska hän joutui sen kohtalon Jo suo-nudessaan hakemaan, joka meillä kaikilla työläisillä on melkein poikke-uksetta lopullinen työmme tulos. Hän sairastui joku aika sitten "mainari-nen keuhkotautiin", mikä on nälkä-maan komeroissa kaikkein vaaralli-sin työläisen vihollinen. Kulemanin mukaan oli hän työskennellyt pari-senkymmentä vuotta, kiskontu kultaa ja hopeaa. Nyt hän on saanut pak-kansa tästä pitkästä työstään. Sai hengellään maksua sen. Pari viikkoa sitten matkusti hän perheineen Cali-forniaan, toivoen siellä paranevansa, vaan ikäväksemme saimme sähkösa-noman helmikuun 12 päivän aamu-na, että toverimme matka oli loppu-nut....

Itse häiväyt pois, vaan toivomme, että jälkeläisensä jatkavat työtäsi. Edesmenneen toveri Sparksin hyväksi toimitettu keräys tuotti yhteen-sä \$260.80, mikä summa on hänen perheelleen tillettä.

S. s.-osaoston puolesta.

Evert Mäki.

Tuhannet kiitokset lausumme toveri teille kaikille siitä suuresta uhravai-vuudestaanne, mitä osittite meitä kohtaan. Sanomatoman kipeästi me tarvitsimme juuri teidän apuunne meitä kohtaan sen ajan aikana. Siit-tä tuskin voimme teitä kiittääki il-tä.

Toveruudella.

Lydia Sparks ja lapset. Wainö ja Maimie.

OREGON

SVENSEN.

Kannattaako tänne rakentaa työ-väentaloa? Ajateltuna yksinäistä Sv-ensien farmareita ja niiden tarvetta sosialistipuolueeseen saapiesista tus-kingaa omaa haalia olisi paikallinen s.-osaotokas koskaan ruvennut hom-maamaan. Mutta koska tässä ympä-ristöllä asuu vielä enemmän utis-viljeilijöitä työläisluokkaan kuuluvaa kansaa, kuin itsessään Svensenin piir-in siinä, niin miksi ei rakennetta-luutaan huoneita juuri siihen, jossa se voi olla kaikista parhaiten yleis-ön keskuudessa. Esim. atspain Co-lumbian jokivarva, yhdisty tähän (sen kuuluisan Columbian maantien kautta) Burnside ja Fern Hill, jois-sa asuu jo yhteensä satoja utisvil-jeilijöitä. Sitten yöspäin, Knappa ja Blind Slough, joissa asuu suomalais-läisiä suuret määrät. Varsinkin jäl-keimäinen on suurimpina suomalaisten asutuksia Columbian jokivarvella. Ja kun vielä lisäämme, että tässä ympä-ristössä on sitten suuret metsä-työt, joista metsätyöläiset halusta tu-levat sunnuntai aikoina tänne, jos on vain jotain heille tarjottavana. Nyt, säpäläisi, jo rakennetaan rau-tatietä täällä Svensenin takana ole-vaan n. s. "paperipuutemäsin", jos-sa on useita satoja ekkereitä paperi-tehtaita. Siellä tulee olemaan vielä suuri metsätyöläisarmea, joten nämä yhdistettyinä, on meillä edullis-in paikka täällä työväentalolle.

Mutta mistä saada rahaa sen raken-tamiseen?

Kuten nyt tiedämme on täällä ai-noastaan pieni joukko, joka ottaa lukkisesti osaa sosialistiseen toimi-taan, ja niidenkin toiminta on hyvin rajoitettua, juuri siitä syystä kun ei ole mitään, missä vois kummolle-ees kokouksen pitää. Ei siis ole ollenkaan ihme, jos vähemmän puo-seutoimintaan svenyntyneet utisvil-jeijät ovatkin lääneet aivan kokonai-suudessa syrjäin. Mutta mikäli tun-nemme ympäristömme asukkaita, niin he ovat suurimmaksi osaksi myö-täntoisia työväen joukkotoiminnalle. Joten ei tarvitse muuta kuin saada toiminta hyvään alkuun. M. m. tänne ovat "mestakatut" tehneet useita yrityksiä saadakseen paaluhiinsa tä-mäin yleisön, joka on ikäänkuin heitä pakoon lähtenyt teollisuuskeskusta. Mutta tähän asti he ovat vielä hu-onosti onnistuneet. Nyt kuuluvat he-kin päättäneen yrittää oikein totis-saana, saadakseen edes tehtyä turhak-si meidän haalihomman. Tässä he eivät tietysti onnistu, mutta voivat-han he saada parasta irti loitakin vi-hemään ajattelevia heitkeksi puo-lelleen.

Siksiäpä meidän onkin nyt kaikkien tehtävä selväksi itsemme, milhin joukkoon me kuulumme. Olemmeko me todellakin saaneet jumalan ar-mosta nämä kunnit "kannikot", jois-sa häntä kiittäen viimeiset hikipiara-mme vuodatamme, itsemme ja per-heemme elämän ylläpitämiseksi? Kannattaako meidän todellakin uhra-tua mustakapian pitkin puusien sitä hyvästä, että he yhdessä kapita-listien kanssa puovant mitä katalim-pia joulua koko työläisluokan riistä-mis- ja nykimestaritoimissa? Vai voimmeko me laskeutua huolelta le-päämään ja ummistaa silmämme ym-päristömme työläisluokan taistelulle, jotka uhravaat kaikkeensa luokkansa pelastamiseksi, "laskeutua" siinä lu-juudessa, ettei me nyt ollessamme tääl-lä mailla olemme kapitalistijärjestelmän ulkopuolella, johon eivät sen kynnety-yt? Emme suinkaan!

On ehkä meissäkin joitakin, jotka luulevat vo voittaneensa itselleen kaikki, eivätkä sentään enää luule kuuluvansa työläisluokkaan. Mutta ni-tä ei liene täällä sentään hyvin mon-ta. Ja aika tulee, että vielä nämä-kin joutuvat näkemään erehdysensä. Mutta vaikka meissä joku prosentti näitä olisiikin, niin sitä enemmän meidän valvontuonemion on yrittävä tä-eteennä. Meidän täytyy samalla, kun me herättelemme nukkuvia tove-raitamme, myöskin uhrata aineellisia uhrarojimme. Nyt toivomme me kaik-ki, jotka olemme tämän haalkyisy-myksen ottaneet esille, että meitä aut-taa jokainen työläistoveri. Jokainen kantofarmari uhratkoon sen minkä ainikin voi sen hyväksi. Meitä me tar-vitsemme rahaa, jolla saamme ostaa rakennusaineita. Jokainen senti, mi-kä siihen uhrataan, tullaan myös-kin siihen tarkoitukseen käyttämään ja jokainen lahjoittaja on samanlain-en omistaja myöskin tuolle huoneel-le, sillä sitä ei tehdä yksilöille, eikä yksilöilytettä varten, vaan koko työ-läisluokan yhteiseksi-kodiksi.

Osaotkan rakennuskomitean toivo-muksesta—Kalle Kaljuppä.

NEVADA

TONOPAH.

S. s.-osaon viime kokouksessa oli käsiteltävänä seuraavia asioita: Cali-fornian valtiokomitealta saapunut kirjelmästä Rocklinin haalivien ly-tyntäjäliikkeen osuuttottuun unioniin kun on ollut tästä nykyä meillä pal-jon raskaita menoja.

Tutena jäsenenä yhtyi osastoon John Erkkilä.

Kahdessa kokouksessa me olemme keskustelleet siitä miljoonan dollarin vaalirahaston keräyksestä, vaan ei vielä määrjellä aikaa, milloin on sovitta tilaisuus siitä kartuttua, että kaikki olivat yksimielisiä siitä, että siihen luote joka aikoo uhraan-noon sen, minkä voi, sillä me joka-aikoa käsitämme, että meikäläin täytyy olla taistelurahasto. Näkkääs, to-verit, Yhdysvaltain sosialistipuolue on päättänyt lähettää 100 puuhaja ympärä Yhdysvaltain. Tämä tulee olemaan ehkä mahtavin hyökkäys kapitalistiluokkaa vastaan mitä tämän maan historia tuntee. Siis, kaikki mukaan; kukaan ei saa jäädä syrjään siitä olemmehan kaikki työläis-toveri-tyt ja tiedämme valistustun merki-tys. Agitatoritöitä pelkkä kapita-listit pahemmin kuin tulisia pomme-ja. Esimerkiksi sakalaiset kun saivat kiinni englantilaisia lentäjiä, tuomitsivat heitä vuosiksi vankilaan-sista syystä, että he pudottivat len-tolehtisiä jotka eivät ketään loukan-neet. Nämä vain masensivat mur-hasainintoa sensijaan kun tappavat hommit olisivat lämmenneet vertisiä vi-han katoon välille.

"Sitten" me olemme keskustanne keränneet varoja toverimme

UTAH

BINGHAM

Osaotomme hommista. Ompelu-seuran ilmatut "joku päivä" sitten onnistuivat kiittävällä hyvin, rahali-siseen puoleen katsoen, sillä tulos oli vähää vaille kuusikymmentä dollari. Mutta yksi vika on tartunut kyl-lä: saatavia määrjällojaan, niin ei sinne tule silloin ketään. Vasta noin tusinta ja kolme työkemän tullaan, joskus melkoisella joukolla. Tämä vaatii muutoista, ja se ehkä tapahtu-kuin pian, kun komitea ilmoittaa a-ajan ja aikaa ilmatut ajallaan; eh-käkin yleisö siihen pian tottuu, eikä enää odotakaan, että sinne vielä kerkiiä myöhemminkin.

Muuten, olemme huoneiston suhteen pahemmassa kuin pulassa. Kun täytyy ilmatukin pitää ruokatalossa, joka on vähemmän käytännöllinen tä-mäläisistä tilaisuuksia varten. Haal-voja, olemme käyttäneet, on koulu-hallituksen huostaassa.

Tässä huomautan toille, kansalai-set, että täytyttte eli ilmotatte viime vuoden tulonne, välttämättä seikk-luokkailta. Ilmotuksen pitää olla vi-meistänsä maaliskuun ensipäivään mennessä tehdyt. Kun käynte posti-konttorissa, niin postimestari teitä siihen ohjaa, ja kalvosyhtöin kirjain-pitäjä myös sen tekee. On, näkkääs tämä tehtävä, muuten seura-sakoa ja mitä kaikkea tuleekaan.

Jack Johnson.

OREGON

SVENSEN.

Kannattaako tänne rakentaa työ-väentaloa? Ajateltuna yksinäistä Sv-ensien farmareita ja niiden tarvetta sosialistipuolueeseen saapiesista tus-kingaa omaa haalia olisi paikallinen s.-osaotokas koskaan ruvennut hom-maamaan. Mutta koska tässä ympä-ristöllä asuu vielä enemmän utis-viljeilijöitä työläisluokkaan kuuluvaa kansaa, kuin itsessään Svensenin piir-in siinä, niin miksi ei rakennetta-luutaan huoneita juuri siihen, jossa se voi olla kaikista parhaiten yleis-ön keskuudessa. Esim. atspain Co-lumbian jokivarva, yhdisty tähän (sen kuuluisan Columbian maantien kautta) Burnside ja Fern Hill, jois-sa asuu jo yhteensä satoja utisvil-jeilijöitä. Sitten yöspäin, Knappa ja Blind Slough, joissa asuu suomalais-läisiä suuret määrät. Varsinkin jäl-keimäinen on suurimpina suomalaisten asutuksia Columbian jokivarvella. Ja kun vielä lisäämme, että tässä ympä-ristössä on sitten suuret metsä-työt, joista metsätyöläiset halusta tu-levat sunnuntai aikoina tänne, jos on vain jotain heille tarjottavana. Nyt, säpäläisi, jo rakennetaan rau-tatietä täällä Svensenin takana ole-vaan n. s. "paperipuutemäsin", jos-sa on useita satoja ekkereitä paperi-tehtaita. Siellä tulee olemaan vielä suuri metsätyöläisarmea, joten nämä yhdistettyinä, on meillä edullis-in paikka täällä työväentalolle.

Mutta mistä saada rahaa sen raken-tamiseen?

Kuten nyt tiedämme on täällä ai-noastaan pieni joukko, joka ottaa lukkisesti osaa sosialistiseen toimi-taan, ja niidenkin toiminta on hyvin rajoitettua, juuri siitä syystä kun ei ole mitään, missä vois kummolle-ees kokouksen pitää. Ei siis ole ollenkaan ihme, jos vähemmän puo-seutoimintaan svenyntyneet utisvil-jeijät ovatkin lääneet aivan kokonai-suudessa syrjäin. Mutta mikäli tun-nemme ympäristömme asukkaita, niin he ovat suurimmaksi osaksi myö-täntoisia työväen joukkotoiminnalle. Joten ei tarvitse muuta kuin saada toiminta hyvään alkuun. M. m. tänne ovat "mestakatut" tehneet useita yrityksiä saadakseen paaluhiinsa tä-mäin yleisön, joka on ikäänkuin heitä pakoon lähtenyt teollisuuskeskusta. Mutta tähän asti he ovat vielä hu-onosti onnistuneet. Nyt kuuluvat he-kin päättäneen yrittää oikein totis-saana, saadakseen edes tehtyä turhak-si meidän haalihomman. Tässä he eivät tietysti onnistu, mutta voivat-han he saada parasta irti loitakin vi-hemään ajattelevia heitkeksi puo-lelleen.

Siksiäpä meidän onkin nyt kaikkien tehtävä selväksi itsemme, milhin joukkoon me kuulumme. Olemmeko me todellakin saaneet jumalan ar-mosta nämä kunnit "kannikot", jois-sa häntä kiittäen viimeiset hikipiara-mme vuodatamme, itsemme ja per-heemme elämän ylläpitämiseksi? Kannattaako meidän todellakin uhra-tua mustakapian pitkin puusien sitä hyvästä, että he yhdessä kapita-listien kanssa puovant mitä katalim-pia joulua koko työläisluokan riistä-mis- ja nykimestaritoimissa? Vai voimmeko me laskeutua huolelta le-päämään ja ummistaa silmämme ym-päristömme työläisluokan taistelulle